

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΚΟΡΗΣΕΩΣ.

Εντός Δραχ. 22
 Βατός 26

Διὰ τὰς Διατριβάς τὸν σίχ. λ. 25.
 Διὰ τὰ Δικαστικά τὸν σίχ. λ. 15.
 Διὰ τὰς Εἰδοποιήσεις . . Δρ. 6.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, τῇ 9 Ἰουνίου 1857.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΣΦΑΓΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΝ ΛΑΡΙΣΣΗ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ.

Ὁ Φάρος τῆς Ὀθρυος, ἐφημερίς ἐν Λαρίσῃ, τουτέστιν ἐν μεθορίῳ τῆς ἐλευθέρου καὶ δούλης Ἑλλάδος, ἐκδιδομένη, καὶ εἰς κατάλληλον οὗσα θέσιν ὥστε νὰ γινώσκῃ τὰ ἐν ταῖς παρακειμέναις Ἐπαρχίαις κατὰ τῶν χριστιανῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων πραττόμενα, δημοσιεύει ἐν τῷ φύλλῳ αὐτοῦ τῆς 4ῃς Ἰουνίου τὰ ἐξῆς περὶ σφαγῆς χριστιανῶν ἐν Λαρίσῃ.

« Τὴν 25ην τοῦ ἤδη λήξαντος τρομερὰ ἐγένετο ἐν Λαρίσῃ τῆς Θεσσαλίας σφαγή. Οἱ ἐπὶ διαφοροῖς ἐγκλήμασι, καὶ ἰδίως ἐπὶ λησταποδογῇ δῆθεν κρατούμενοι ὑπόδικοι ἐν ταῖς φυλακαῖς Λαρίσσης ἀπεπειράθησαν νὰ δραπετεύσωσι ἀλλ' ὁ Χουσὴ Πασιὰς πληροφορηθεὶς περὶ τούτου διέταξεν τοὺς στρατιώτας νὰ πυροβολήσωσι κατὰ τῶν δραπετῶν, τῶν ὁποίων 27 εἴκοσι ἐπτὰ ἔπεσον νεκροί, καὶ δεκαπέντε καίρως ἐτραυματίσθησαν, μόλις δὲ τρεῖς μόνον κατάρθωσαν νὰ δραπετεύσωσι. Ταῦτα διεδόθησαν κατ' ἀρχὰς ἀπὸ τὰς Ὀθωμανικὰς ἀρχάς. Ἀκολουθῶς ὁμως οἱ γνωρίζοντες τὰς Τουρκικὰς φυλακάς, καὶ τὰ βαρέα σιδηρὰ δεσμά, δι' ὧν ἦσαν δεσμευμένοι οἱ δυστυχεῖς ὑπόδικοι, κατανοήσαντες, ὡς φαίνεται, τὴν ἀληθὴ αἰτίαν τοῦ γεγονότος διέδωσαν ὅτι ἡ Τουρκικὴ ἐξουσία πνέουσα ἐκδίκησιν κατὰ τῶν δυστυχῶν χριστιανῶν, καὶ ἰδίως κατ' ἐκείνων, ὅσοι ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1854, λόγῳ λησταποδογῆς εἶχε συλλάβει καὶ ρίψει εἰς τὰ ἐν Λαρίσῃ δυσώδη καὶ τρομερὰ δεσμωτήρια πολλοὺς ἐξ αὐτῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδεμίαν εὗρισκε κατ' αὐτῶν ἐνοχλήν, διὰ νὰ τοὺς κατὰδικάσῃ εἰς θάνατον, ὡς ἐπεθύμει, μετεχειρίσθη πρόχειρον μὲν καὶ πιθανόν, ἀλ-

λά κακὸν δολοφονίας στρατήγημα. Ἐτοιμάσασα λοιπὸν ἱκανὸν στρατὸν ἠνάγκασε τοὺς δυστυχεῖς ὑπόδικους νὰ ἐξέλθωσιν ἐκτὸς τῶν φυλακῶν ἐν ἀγνοίᾳ ὅτι ὠδηγοῦντο εἰς τὸν θάνατον· καὶ ἐξελθόντων ἀπάντων τῶν πρὸς θύσαν προσδιορισθέντων, ἡκούσθη φωνὴ ὅτι ἐδραπέτευσαν οἱ φυλακισμένοι. καὶ ἡ φωνὴ ἦν τὸ σύνθημα τοῦ πυροβολισμοῦ. Πυροβολήσαντες λοιπὸν οἱ στρατιῶται εἰς τὸν σωρὸν ἐφόνευσαν καὶ καίρως ἐπλήρωσαν ὅλους τοὺς δυστυχεῖς, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων ἦσαν, ὡς λέγεται, ἐντελῶς ἀθῶοι, καὶ ὡς μόνον ἁμαρτίαν ἔφερον εἰς τοὺς ὤμους των, τὸν χριστιανισμὸν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν, ἣν ἔδειξαν ζητήσαντες, ὡς ἔρρεθη, τὸ 1854 νὰ συντρίψωσι τὰ δεσμά τοῦ τυράννου των καὶ νὰ ἐλευθερωθῶσι. Ἡμεῖς οὐδεμίαν ἐπιφέρομεν ἰδίαν γνώμην, ἀλλ' ἐξιστοροῦμεν τὰ πράγματα ὅπως τὰ ἐπληροφόρηθημεν, καὶ ἀφίνοντες ἅπασαν τὴν βαρεῖαν εὐθύνην τοιαύτης τρομερᾶς καὶ κακὸν πρᾶξεως, ἐάν τῷ ὄντι οὕτως ἐπράχθη, εἰς τοὺς ἐνεργήσαντας αὐτήν, ἐπικαλούμεθα ὑπὲρ τῶν δυστυχῶν χριστιανῶν τῶν οὕτως ἀδίκως σφαζομένων, τὴν φιλάνθρωπιαν τῶν κραταιῶν τῆς γῆς χριστιανικῶν δυνάμεων.»

Τίνος Χριστιανοῦ, τίνος ἀνθρώπου (ἐκτὸς ἐάν τυγχάνῃ τούρκος ὢν τὴν καταγωγὴν δὲν κατασπαράσσεται ἡ καρδιά, τοιαῦτα ἀναγινώσκοντες περὶ τῶν δυστυχῶν Χριστιανῶν, ὅσοι κατεδικάσθησαν νὰ διαμένωσιν ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν ἐξουσίαν; Ζῶμεν ἄρα εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ Νέρωνος καὶ τοῦ Δομετιανοῦ, ὅτε οἱ Χριστιανοὶ κατεσφάζοντο ἀναιτίως καὶ ἀπανθρώπως, ἢ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ 10 αἰῶνος, ὅτε ὁ πολιτισμὸς καὶ ὁ ἐξευγενισμὸς συγκατέβη μέχρι τῆς πενιχρᾶς τοῦ πτωχοῦ καλύβης, ὅτε τῶν Ἐθνῶν καὶ τῶν ἀτόμων τὰ δικαιώματα τοσοῦτον διηρυνήθησαν καὶ ἐκανονίσθησαν, ὥστε νὰ μὴ μένῃ ἀμφισβητήσεως ἀφορμή; Κατεδιώκοντο καὶ κατεσφάζοντο ἀπανθρώπως εἰς τοὺς πρώτους τοῦ Χριστιανισμοῦ χρόνους οἱ Χριστιανοὶ ὑπὸ Ἡγεμόνων Ἐθνικῶν, ὡς ὁπαδοὶ νέας ὀρθοδόξου, διαδομένης ἐναντίον τῆς ἐπικρατοῦσης εἰδωλολατρείας, εἰς ἐποχὴν σκότους καὶ βαρβαρότητος, εἰς

ἐποχὴν τέλος πάντων, καθ' ἣν ὁ Χριστιανισμὸς ἀνεφύη, ὡς ὠραῖον φυτὸν ἐν μέσῳ ἀκανθῶν καὶ τριβόλων, καθ' ἣν αὐτὸς μὲν ἐθερμαίνετο ὑπὸ τὰ πενιχρὰ ἱμάτια τῶν μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ δὲ εἰδωλολατρεία ἐκάθητο ἐπὶ τῶν Αὐτοκρατορικῶν θρόνων, πανσθενὴς καὶ περιβεβλημένη πορφύραν καὶ βύσσιν. Ἀλλ' εἰς τὸν παρόντα αἰῶνα, εἰς τὸν αἰῶνα τῶν φῶτων καὶ τοῦ ἐξευγενισμοῦ, καθ' ὃν ὁ Χριστιανισμὸς ἐπικάθηται νικητὴς καὶ τροπαιοῦχος ἐπὶ πάντων τῶν θρόνων τῆς Εὐρώπης, καὶ μάλιστα τῶν διεπόντων τὴν τύχην τοῦ Κόσμου, τοιαύτη σφαγὴ, ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν κραταιῶν Χριστιανικῶν τῆς Εὐρώπης Δυνάμεων γινομένη, εἶναι ἐγκλημα, καταστιγματίζον τὰς ὠραίας σελίδας τῆς ἱστορίας τοῦ παρόντος αἰῶνος.

Καὶ ἐν τούτοις τί τὸ ἁμάρτημα τῶν οὕτως ἀπανθρώπως σφαζομένων Χριστιανῶν; εἶναι τάχα ὁπαδοὶ ὀρθοδόξου νεοφανοῦς, ὡς οἱ ἐπὶ Νέρωνος καὶ Δομετιανοῦ σφαζόμενοι; Ἡρνήθησαν ὡς ὑπήκοοι τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων εἰς τοὺς κρατοῦντας Τούρκους; ἢ σφάζονται ὡς μαχόμενοι ἐνόπλιος κατὰ τῆς ἐξουσίας, ὡς ἐσφάζοντο καὶ ἡχηλωτοῦντο διαρκούντος τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐντὸς τοῦ δικαίου, ὅπερ εἶχεν ἡ Τουρκικὴ ἐξουσία, ὡς ἐξουσία θεωρουμένη, νὰ καταπολεμήσῃ τὴν ἐπανάστασιν τῶν ὑπηκόων τῆς; Πολλοὺ γε καὶ δεῖ. Μόνον αὐτῶν ἁμάρτημα λέγεται ἡ ἐπιθυμία, ἣν ἔδειξαν πρὸ τριῶν ἐτῶν νὰ ἐλευθερωθῶσιν ἀπὸ τῆς τυραννίας. Ἀλλὰ τότε μὲν ἐνόπλιοι σταθέντες ἀπέναντι τῆς ἐξουσίας, καὶ πολεμήσαντες κατ' αὐτῆς, δικαίως ἀντεπολεμήθησαν καὶ ἀπέθανον ὅσοι ἀπέθανον τὸν ἐνδοξότατον τῶν θανάτων.

Τρεῖς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις οἱ τέτ' ὄλοντο! Ἀφοῦ ὁμως ἀνάγκη ὑπέλκοντες ἀνωτέρᾳ κατέθεσαν τὰ ὄπλα, καὶ παρεδόθησαν ὑπὸ τῶν ἐπιβαλόντων αὐτοῖς τὴν λυπηρὰν ταύτην ἀνάγκην ἐπὶ συνθήκῃ ἀσφαλείας καὶ βελτιώσεως τῆς ἑαυτῶν τύχης, τὸ νὰ σφάζωνται ἀναιτίως ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Χριστιανικῶν τῆς Εὐρώπης

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ. ΑΙ ΚΑΘ' ΟΜΗΡΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΣ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

(Συνέχεια ἰδε ἀριθ. 6.)

Β.

Τοιαύτη ἡ σύζυγος τοῦ Ἑκτορος, τοιαύτη ἡ μήτηρ τοῦ Ἀντιόχου, ἡ μάλλον τοιαύτη ἡ μήτηρ καὶ σύζυγος κατὰ τὸν αἰῶνα τῆς Ἰλιάδος. Τολμῶμεν δὲ νὰ προσθέσωμεν, ὅτι καὶ μετὰ παρέλευσιν τοσοῦτων χιλιάδων ἐτῶν ὁ τύπος οὗτος δὲν ἐγήρασε, ἀλλὰ καὶ καθ' ἡμᾶς, ὡς καὶ κατὰ τὴν ἀρχαιοτάτην, πληροὶ πᾶσαν τῆς καρδίας διάθεσιν πᾶσαν τοῦ νοῦς ἐφασιν.

Ἐν γένει δὲ τὸ πρόσωπον τῆς Ἀνδρομάχης ἐν τῇ Ἰλιάδι δὲν ἐτίθη πρὸς περὶ τῶν μόνον τῆς μητρὸς καὶ συζύγου τὸ πρόσωπον τοῦτο συντείνει πρὸς κατὰδείξιν τοῦ καλοῦ χαρακτήρος τοῦ Ἑκτορος· τὸ Ἑκτορὸς τὸ πρῶτον τῶν πρῶτον τῶν τέκνων τῆς

Ἑκάτης, τοῦ Ἑκτορος τοῦ κατὰ προτίμησιν Ἡρώος τοῦ ποικιλοῦ καὶ ἀναγνώστου. Μάτην διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀχιλλέως ἀρχίζει ἐπιδεικνύει τὴν Ἰλιάδα, μάτην ἡ μήνις τοῦ Ἀχιλλέως ἐπεκτείνει τὸ δράμα, καὶ ἡ ῥομφαία του περτοῖ αὐτό. Τὸ Πρωμῆενον εὐνοοῖ τὸν Ἀχιλλέα ἀλλ' ὁ ποικιλὴς καὶ ἀναγνώστῃς τὸν Ἑκτορ. Ὁ μέγας δὲ θαυμασμός ἐν ἐπιτύρῃ οὗτος τοῦ Πριάμου, τὸ μέγα ἐνδιαφέρον ὅπερ ἐνσπείρει ἡμῖν, δὲν πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς μόνον τὸ θάρρος αὐτοῦ τὴν γενναίότητα καὶ πατριωτισμὸν του, ἀλλὰ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τὸ μετρίον τὸ ἀνθρωπινότερον, ἵνα εἰπῶ οὕτω, τὸ πρὸς τοὺς γονεῖς σέβας αὐτοῦ, εἰς τὴν πρὸς τὴν Ἀνδρομάχην καὶ τὸν Ἀντιόχον ἀγάπην του, ἥτις μᾶς θέλει μᾶς ὑποδουλεῖ ὡς αἱ ἡρώϊαι αὐτοῦ ἄρεται μᾶς ἐνπλήττουσι. Θελγόμεθα βλέποντες τὸν ἀπτόητον πολεμιστὴν, μηδενίσαντα εἰς τὴν θέαν τοῦ τέκνου του, καὶ ἀποθέτοντα τὴν περιεφραλαίαν του διὰ νὰ τὸ ἀσπασθῇ, θελγόμεθα βλέποντες αὐτὸν ὁμιλοῦντα διὰ τῆς ἰσχυρᾶς χειρὸς του τὴν νέαν αὐτοῦ σύζυγον, ἣν προσπαθεῖ νὰ παρηγορήσῃ δι' ἡδίων λόγων. Ὡς μαχητὴς ὡς ἥρωας ὁ Ἑκτορ, ἐξιστοῦται τοῖς πρῶτοις ἐν τῇ Ἰλιάδι. Ἀλλὰ δίδωμ αὐτῷ σύντροπον τὴν Ἀνδρομάχην, δεικνύων ἡμῖν τὸν σύζυγον καὶ τὸν πατέρα παρὰ τὰ ὀχυρώματα τῆς Τροίας καὶ τῶν Ἀργείων τῷ κινεῖ ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ διάφορον τοῦ ἀναγνώ-

στου, καὶ διαγράφει αὐτὸν ὡς τὸν τελειότερον τύπον ἐξ ὧν ἡ ποίησις ἐραντάσθη ποτέ.

Τὸ πρόσωπον τῆς Ἀνδρομάχης ἐπανελήθη εἰς τοὺς μεταγενεστέρους ὑπὸ τεσσάρων μεγάλων ποιητῶν τοῦ Εὐρουπίου τοῦ Σενέκα τοῦ Βιργιλίου καὶ Ῥακίνα. Ἀλλ' οἱ ἀπορμήσεις αὐτῆς μακρὰν τοῦ νὰ ἐπιλάβωται τῆς Ἀνδρομάχης τοῦ Ὀμήρου, παρίστησιν αὐτὴν καθ' ὅλην τὴν ἀξίαν ἣν ἐξέτασεν τὴν πιστοτέραν καὶ καλλιτέραν ἀπομίμησιν, δὲν θέλει εὖρεῖ οὐτε ἓνα χαρακτῆρα ἀρχαίου μὴ φέροντα τὸ σπέρμα τῆς παραστάσεως τοῦ γυναικίου ποιητοῦ. Οὐδὲν προσέθεσαν, οὐδὲν μετέβαλον τῆς ὠραίας ταύτης παραστάσεως, ὁ Εὐριπίδης δις μετεχειρίσατο τὸ πρόσωπον τῆς χήρας τοῦ Ἑκτορος εἰς τὰς Τρωαδίτας καὶ εἰς τὴν Ἀνδρομάχην. Εἶναι γνωστὸν ὅτι αἱ Τρωαδίται, εἶναι εἰκὼν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοπέδου τὴν ἐπαύριον τῆς ἀλώσεως τῆς Τροίας, ἐν ᾗ βλέπωμεν ἅπαντα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ Πριάμου ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ· ἐν ταύτῃ, τῇ τοσοῦτον πλησιάζουσιν διὰ τῶν συμβαμάτων, ὅτι παρίστησι, τῇ Ἰλιάδι, ὁ ποικιλὴς εἶτε σεβόμενος τὸν Ὀμήρον, εἶτε μὴ θέλων ὡς φαίνεται, νὰ ἀναχρονισθῇ προσπαθεῖ νὰ διατηρήσῃ εἰς τὰ πρόσωπα του τὴν ἀρχαίως δοθεῖσαν αὐτοῖς φυσιογνωμίαν καὶ χαρακτῆρα, πλὴν τῆς συζύγου τοῦ Μενελάου, περὶ ἧς παρακατιῶντες θέλωμεν ὁμιλεῖν τὰ πρόσωπα τῆς

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΜΑΣΣΑΛΙΑ 3η. — 'Ελήφθη είδησις εκ Κωνσταντινουπόλεως μέχρι της 25ης δια του 'Αλεξάνδρου. 'Ο Ναύβ 'Εμιν, όστις έσπειρε διχονοίας, και όστις ειχεν αρνηθῆναι να χορηγήσῃ βοήθειαν εις τον Σεφέρ Πασσάν, απέδιώχθη της Κιρκασίας. ΒΕΡΝΗ 3η. — 'Η Χήρα Αυτοκράτειρα της 'Ρωσσίας άφίχθη ενταύθα, και γευματίζει σήμεραν μετα του 'Ρώσου Πρέσβευς.

Τό όμόσπονδον Συμβούλιον επεφόρτισε τον Κύριον Βαρμάν να διαπραγματευθῇ έμπορικην συνθήκην μετα της Περσίας. ΜΑΔΡΙΤΗ 3η. — 'Η προσφώνησις της βουλῆς των αντιπροσώπων εις απάντησιν του βασιλικού λόγου έψηφίσθη δια πλειονοψηφίας 221 πρὸς 19. Τά Νομοσχέδια περί της δημοσίας εκπαιδείσεως και των έπαρχιακών όδων θέλουσι συζητηθῆναι άμέσως.

ΤΕΡΓΕΣΗ 4η. — 'Ελήφθη είδησις εκ Κωνσταντινουπόλεως μέχρι της 28 λήξαντος, άλλ' είναι άνευ ενδιαφέροντος. 'Ο αντιπρόσωπος της Γαλλίας ύποστηρίζόμενος υπό της Γαλλίας και της 'Ρωσίας διακρίνωσεν εις την 'Ελλάδα, ότι πρέπει να συστήσῃ εκ νέου την Πρεσβείαν της εις Παρίσιον, αν εις καταργήσῃ εις τον προϋπολογισμόν της δια λόγους οικονομίας. 'Η 'Ελλάς ύπεσχθη ύπακοήν.

ΜΑΔΡΙΤΗ 4η. — 'Η συνθήκη, ήτις έγινετο μεταξύ Γαλλίας και 'Ισπανίας δια των προσδιορισμόν της γραμμῆς των όρίων των Πυρηναίων, επεκυρώθη υπό της Γερουσίας δια πλειονοψηφίας 82 πρὸς 1.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 5η. — 'Η έκθεσις της Τραπεζῆς δεικνύει αύξησιν 220,000 λιρών εις τό κεφάλαιον του άκόπου χρυσου και άργύρου και 230,000 λιρών εις αποθεματικά γραμμάτια.

ΜΑΣΣΑΛΙΑ 7η. — Είδηταις ελήφθησαν εκ Κωνσταντινουπόλεως μέχρι της 28 λήξαντος δια του Εύφρατου. Διπλωματικά συγγεντεύξεις θέλουσι λάβει χώραν μεταξύ του μεγάλου Βεζύρου και των αντιπροσώπων των Δυνάμεων, αΐτινες υπέγραψαν την συνθήκην των Παρισίων, να διεκρινεύωσι τό φερμάνιον, όπερ άφορᾷ την συγκάλειψιν των διδανίων εις τάς 'Ηγεμονίας. Τό σχέδιον του να σχηματισθῇ 'Ελληνο-Άρμενιος Τράπεζα απέτυχεν. 'Ο Σουλτάνος; όπως αναπληρώσῃ τό έξαντληθέν ταμείον του επέβηλε φόρον εκ 31 γροσίων έφ' έκάστου Χριστιανού και 'Ιουδαίου πάσης ηλικίας. Πρέπει να πληρώσωσιν άπαντες δύο έτών φόρον προπληρωτέον, ούτω δε πράττοντες θέλουσιν απαλλαγθῇ της Στρατιωτικής ύπηρεσίας. 'Ο Εύφράτης, όστις ήγγισεν εις 'Αξεδάνδρειαν, εκόμισεν εις Γαλλίαν τετραετή υϊόν του Σάιν Παππά. 'Ο νέος ούτος Πρίγκιψ συνοδεύεται υπό δύο τροφών και του Κλότ-Βελ. Αύτός θέλει διαμείνει επί τινας μήνας εις Μασσαλίαν, και έπειτα θέλει μεταβῇ εις Παρίσιον και Λονδίνον. Τό αυτό πλοϊον προσέτι κομίζει οκτώ (δρομάδας) καμήλους, ως δώρον του Αυτοκράτορος. Ταύτα τά ζώα θέλουσι προσαρτηθῇ εις πεδινα τέλεβόλα.

Είδηταις εκ των 'Ηγεμονιών βεβαιούσιν, ότι αι έκλογαι άνεβλήθησαν πάλιν κατά συνέπειαν της δυσκολίας του να σχηματισθῇ ό έκλογικός κατάλογος.

ΒΕΡΝΗ 8η.—'Ο Κόμης Δε Σαλινιάν Φενελών εξέφρασεν εις τό συμβούλιον της Όμοσπονδίας την ευχαρίστησιν της Γαλλικής Κυβερνήσεως περί του τρόπου καθ. δι ο Δρ. Κερν εξέπληρωσε την αποστολήν του εις Παρίσιον. 'Η πολύ νοήμων και συν-

διαλλακτική διαγωγή του άπεσταλμένου της 'Ελβετίας συνετέλεσε τά μέγιστα κατά την Γαλλικήν Κυβέρνησιν εις την εύάρεστον λύσιν της διαφορας του Νουσχιατέλ.

ΓΑΛΛΙΑ. — Παρίσιον, 9 'Ιουλίου 1857.

'Ο Αυτοκράτωρ ήλθεν χθες την πρωίαν κατά την όγδόην και ήμίσειαν εις τον Κεραμικόν και έδέχθη την επίσκεψιν του Βασιλέως της Βαβαρίας πρό της άναχωρήσεως του βασιλικού του τούτου ξένου. 'Ο Αυτοκράτωρ μετά ταύτα προέδρευσεν εις ύπουργικόν Συμβούλιον πριν επιστρέψῃ εις Σάν Κλου.

'Ο Βασιλεύς της Βαβαρίας άνεχώρησε χθες την πρωίαν εκ Παρισίων. 'Η Αυτού Μεγαλειότης έφθασε την εννάτην και ήμίσειαν εις τον σταθμόν των σιδηροδρόμων εις Στρασβούργον, συνοδευόμενος υπό του Πρίγκιπος Ναπολέοντος, του Βαρώνου Βένδλανδ, πρέσβευς της Βαβαρίας, του στρατηγού Βαρώνου Δε Βεβίλ, ύπασιπιστού του Αυτοκράτορος, του Κόμητος Τασκέρ Δε-λα-Παγερῆ, Αρχιεπισκοπάρχου της Αυτοκρατορίας και του Κόμητος Δε 'Ριανκούρτ ίπποκόμου του Αυτοκράτορος. Διάφοροι κληρικοί ύψηλού βαθμού συνοδοίτησαν εις τον σταθμόν να χαιρετήσωσι την Αυτού Μεγαλειότητα, όστις καταβάς από της άμάξης του υπέδεχθη υπό του Βαρώνου Δέρβεϊ, και των ΚΚ. Γαϊρ, Πέρδονετ και Βανιερῆ μελών της διευθύνσεως της 'Εταιρίας του Στρασ βούργου. 'Αφού έμεινεν επί τινα λεπτά εις συνδιάλεξιν μετά της Βαρωνίσσης Δε Βένδλανδ, ό βασιλεύς έμβήκεν εις την άμαξαν, ακολουθούμενος υπό του Στρατηγού Δε Βεβίλ, όστις θέλει συνοδεύει την Αυτού Μεγαλειότητα μέχρι των όρίων, ή δε συνοδία άμέσως άνεχώρησε δια Στρασβούργον.

'Ο Αυτοκράτωρ πρό ολίγων ήμερών προέδρευσεν εις την συνέλευσιν της έπιτροπῆς; ήτις έπεφορτίσθη να συλλέξῃ και δημοσιεύσῃ την αλληλογραφίαν Ναπολέοντος του Α'. Λέγεται ότι ή έπιτροπή έσυζήτησε τό πρόβλημα, αν όλα τά έγγραφα και αι έπιστολαι αι εκδοθῇσιν υπό Ναπολέοντος του πρώτου έπρεπε να δημοσιευθώσιν εν έκτάσει και κατά χρονολογικην τάξιν; ή αν τά μη ενδιαφέροντα άμέσως τό δημόσιον έγγραφα έπρεπε ν' αποβλήθωσιν. 'Ο Αυτοκράτωρ, λέγεται διατεθειμένος εις την τελευταίαν γνώμην. 'Ο πρώτος τόμος της αλληλογραφίας, όστις περιλαμβάνει λεπτομερείας ως πρὸς την πολιορκίαν της Τουλώνης, και τάς έκστρατείας της 'Ιταλίας, θέλει δημοσιευθῇ ταχέως.

'Η θέσις του Γενικού Προξένου της 'Ισπανίας εις Παρίσιον; ήτις επί πολὺ ήχε καταργηθῇ α λέγει ό Τεχνοδρόμος της Μαδρίτης, έσυστήθη εκ νέου. 'Ο Κύριος Δε Κριμάλδι, όστις και πρότερον επλήρωσεν την Αρχήν, διορίσθη και πάλιν. Αι ιδιαίτεραι έπιστολαι μας α λέγει ό Τόπος, βεβαιούσιν ότι ή περιόδια του βασιλέως της Σαξωνίας εις την 'Ιταλίαν συνδυάζεται μετά τινος σχεδιαζομένης συζεύσεως της Πρίγκιπισσης Σιδονίας της Σαξωνίας μετά του βασιλέως της Σαρδινίας. 'Οθεν ό βασιλεύς της Σαξωνίας δεν περιώδευσεν άπλως να επισκεφθῇ την Δούκισσαν της Γενούης, ως έβεβαιούτο.

'Επιστολαι από 'Ιάσιον εκθέτουσιν ότι ό Πρίγκιψ Βογορίδης ό Κυϊμακάμης της Μολδαβίας έλαβε τό παράσημον της Αυστριακής του σιδηρού στέμματος.

'Εκ μετεγενεστέρως έπιστολῆς; αν έλάβομεν, α λέγει ή Πατρις, όρμώμεθα να επιμεινωμεν υπέρ ποτε ισχυρότερον εις την διάψυσιν ην ήδη έδώκαμεν εις τάς καταχωρήσεις ξένων έφημεριδων, ότι ή Γαλλική Κυβέρνησις ζητῇ την παύσιν του Πρίγκιπος Βογορίδου.

'Η Χήρα Αυτοκράτειρα της 'Ρωσίας έφθασεν εις Κάρλζρου την 5ην εις επίσκεψιν της οικογενείας του Μεγάλου Δουκός. 'Η Μεγάλη Δούκισσα Χήρα Σοφία και αι Πρίγκιπισσαι Μαρία και Κεκιλλία ύπήγον εις 'Ορφενδούργον πρὸς άπάν-

χέται! ή Ανδρομάχη φρίττει, ή άτρακτος διαλανθάνει των χειρών αυτης; τά λυπηρά συναισθήματα τά κατέχοντα τό πνεύμα αυτης ζωγραφίζονται ως αλήθειαι! ήσαν φευ τοιαύται! ήπιεταται εις την κορυφήν του πύργου, βυθίζει τό βλέμμα της εις την πιδιάδα. 'Οποϊον τρομερόν θέαμα! ύπ' αυτην βλέπει τον 'Εκτορα, τον σύζυγόν της, διασπυρόμενον υπό των ίππων του 'Αχιλλέως; πρὸς τά πλοία των 'Ελλήνων. 'Υπό σκοτοδυνιάσεως καταληφθεϊσα, πίπτει, τό διάδημα αι τεναί, ή καλύπτουσα την κόμην αυτης δώδην παράκεινται διασκορπισθέντα. Περί αυτην αι άδελφαι του συζύγου αυτης, και οι σύζυγοι των άδελφών αυτου συσπειρούνται και λαμβάνουσι αυτην έτοιμην ν' αποθάνῃ εκ της έκστάσεως, μετ' ολίγων άναπνεεί και αναλαβούσα τάς αισθήσεις αυτης εκφέρει δολοφύσους τάδε.

'Εκτορ, έγω δύστηνος! ιή άρα γεινόμεθ' αΐτη
'Αμφότεροι, σύ μεν εν Τροίη Πριάμου κατά δώμα,
Αυτάρ έγω Θήβωνιν υπό Πλάκῃ ύλυσσῃ,
'Εν δόμῃ 'Ηετίωνος, ό μ' έτραφε τυτθόν εούσαν,
Αύτμορρος αινόμορον' ως μη ώφέλλε τεκέσθαι!

Δυνάμεων, τούτο είναι αίσχρον τρόπαιον του Κορανίου κατά του Ευαγγελίου, όπερ δεν πρέπει ν' άνέχονται αι Χριστιανικαι Δυνάμεις επ' ουδενί λόγω.

'Αλλ' ίσως αντιτάττουσι πρὸς τάς οίμωγας των σφαζομένων την πρόχειρον πρόσφασιν της πολιτικής ανάγκης, και δικαιολογούνται, ότι μόλις καταπαύσαντος του 'Ανατολικού πολέμου, δεν θέλει έγερθῇ νέος πόλεμος δια την άδικον σφαγήν 20—30—50 Χριστιανών. Πρὸς τί λοιπόν αι ύποσχέσεις και αι συνθήκαι και τά διαβόητα Χάτ-Χουμαγίου; 'Εχρησίμευσαν μόνον εις τό να εξαπατήσωσι τους δυστυχεις Χριστιανούς, να προσέλθωσιν ως πρόβατα επί σφαγήν; Οι καταθέσαντες τά όπλα και επανελθόντες υπό την Τουρκικήν έξουσίαν δεν ενεπιστεύθησαν βέβαια εις τάς ύποσχέσεις αυτης, διότι κάλλιστα έγνώριζον εκ πολλών προηγούμενων τάς διαθέσεις αυτης και την βαρύτητα των υπέρ της βελτιώσεως της τύχης αυτών κατά καιρους έκδοθεισών και ουδέποτετε εφαρμολογείσων διατάξεων; άλλ' ενεπιστεύθησαν εις τάς διαβεβαιώσεις των Χριστιανικών Δυνάμεων, αΐτινες παρέστησαν εις αυτούς ως πολιτικήν επί του παρόντος ανάγκην την άκεραιότητα της Τουρκικής Αυτοκρατορίας δια την κοινήν της Ευρώπης ήσυχίαν. Είναι λοιπόν μετά ταύτα πάντα δίκαιον να βλέπωσιν άπαθώς οι κραταιοί της Ευρώπης Μονάρχαι ούτως άπανθρώπως χυνόμενον τό Χριστιανικόν αίμα; ή είναι δυνατόν εις ήμās να ακούωμεν αναισθήτως τάς οίμωγας των σφαζομένων άδελφών ήμών, και να έχωμεν συμπάθειάν τινα πρὸς τους αίτίους των τοιούτων κακών;

Πολλάκις ό 'Ελληνικός τύπος απέδειξε πρὸς τους πολιτικούς της Δύσεως, τους κατηγορούντας ήμās ως 'Ρωσίζοντας, ότι οι 'Ελληνες αγαπώσι φυσικῶ τῷ λόγω τους προστατεύοντας τά άπαράγραπτα αυτών δίκαια άνευ διακρίσεως πολιτικής ή θρησκευτικής; πολλαι δε περιστάσεις απέδειξαν την αλήθειαν ταύτην, και ή παρούσα θυσία των εν Λαρίσση άδελφών ήμών έτι μάλλον, ως φρονοῦμεν, θέλει αποδείξει αυτην. 'Ανυπομόνως άπεκδέχονται πάντες να ιδώσιν, όποϊαν θέλει προξενήσῃ εντύπωσιν εις τάς Χριστιανικας Δυνάμεις τό εν Λαρίσση γεγονός, και όποια θέλει είναι ή ένέργεια αυτών πρὸς τιμωρίαν των κακουργησάντων και πρὸς άποφυγήν εις τό μέλλον τοιούτων άπανθρώπων πράξεων. 'Η τιμή και ή αξιοπρέπεια αυτών υπαγορεύει δραστηριωτάτην ένέργειαν; διότι φωνή αίματος των άδίκως σφαγέντων βοᾷ πρὸς αυτούς εκ της γῆς, διαμαρτυρόμενον ένώπιον του Πλάστου, ότι έχυθη αίθων δια την εις τάς ύποσχέσεις αυτών δοθεισαν πίστιν, ένφ ήτο προσωρισμένος να χυθῇ εν τοις πεδίοις της μάχης υπέρ Πίστewς και Πατρίδος. Εις χείρας εκείνου, παρ' ου την έξουσίαν έλαβον, παραδίδωσι τους αίτίους, βοών πρὸς αυτούς από της Λαρίσσης α 'Ενωτίσσασθε οι κρατοῦντες πλῆθους και γεγαυρωμένοι επί όχλοις 'Εθνών, ότι έδόθη παρ' Κυρίου ή κράτησις 'Υμῶν, και ή δυναστεία παρ' 'Υψίστου. »

πράξεως ταύτης, αναμνηστικῶς τάς μεγάλας μορφάς της 'Ιλιάδος.

'Ο μεν 'Εκτορ, πᾶν έλλο αΐσθημα εκτός του πρὸς την Πατρίδα έρωτος αποπνίγων άπέρχεται κατά των πολερίων αυτης, ή δ' 'Ανδρομάχη χωρούσα πρὸς τά βασίλεια, στρέφει τους δακρύων πεπληρωμένους όφθαλμούς; πρὸς τον σύζυγον αυτης, και οϊκαδε άφιχθεϊσα ήρξατο μετά των άμφιπόλων θρηνώδη κωκυτόν.

Τούτο δια δύο λόγους; ό ποιητής παρενέειρε, και να δείξῃ τά αίσθήματα της 'Ανδρομάχης, άτινα τοσοῦτον ζωηρά εις την έρώσαν αυτης καρδίαν παρίσταντο, ώστε έκίνουν τους κλαυθμούς αυτης, και να προειδοποιήσῃ τον μέλλοντα του 'Εκτορος έλευθρον τελούμενον εις τό Χ. της 'Ιλιάδος; ένφ παρίσταται καταβληθείς υπό του 'Αχιλλέως και συρόμενος υπό του άμιλείου ήρωος υπό τά τέιχη της πόλεως; πρὸς θέαν των συγγενών αυτου και της 'Ανδρομάχης.

'Η παράθεσις της ήσύχου ζωῆς πρὸς την ταραχώδη και πλήρη όδυνών ζωήν, παρίστανει την δευτέραν όδυνηροτέραν και μάλλον άρόρητον, αν πικρήστις της εύτυχίας πρὸς την

δυστυχίαν έλειπεν, ούδεις έαυτόν δυστυχῇ ήθελε ποτέ νομίσει, δια ταύτης αι μεν δυστυχίαι μεγαλύνονται και μελαινότερον ζωγραφίζονται αι δε εύτυχίαι ή έξογκοῦνται ή μηδενίζονται; πρὸ πάντων δε κακῶς ήγει εις τάς άκοάς της καρδίας ή αϊφνήδιος από της εύτυχίας εις την δυστυχίαν μεταβάσις, ή παράστασις της πτώσεως, να είπω ούτω, από της εύτυχίας εις τά βάραθρα της δυστυχίας επισύρει τον οϊκτον και την συμπάθειαν του θεατοῦ. Την ιδιοτροπίαν ταύτην της καρδίας του συγκινεσθαι εις τάς τοιαύτας σκηνάς γινώσκων ό 'Ομηρος, έλετο την 'Ανδρομάχην, την δύσμοiron ταύτην σύζυγον, άπεσυρμένην εις τά βάθη των δωματίων αυτης, και ύφαινούσα δώδην, ήν παντίος άνθέσει περικοσμεί; ένφ δ' αυτη διά της έργασίας προσπαθεί να διασκεδάσῃ την καταταράττουσαν την ψυχήν της άνησυχίαν, αι γυναίκες αυτης κατά διαταγήν της παρασκευάζουσι λουτρόν δια τον 'Εκτορα; δια τον 'Εκτορα όστις φευ δεν μέλλει να επανέλθῃ! δια τον 'Εκτορα όστις την αυτην στιγμήν λούεται δια του χυθέντος; υπό των δοράτων του 'Αχιλλέως αίματος αυτου!

Τούτων δε τελομένων βοή αίφνης γοερά εν τη πόλει δια-

την τῆς φάλαγγος εἰς τὸν σταθμὸν τῶν σιδηροδρόμων εἰς Κάρλσρου, ἡ Αὐτοκράτειρα εὗρε τὸν Μέγα Δούκα τὴν Κόμισσαν τῆς Βάδης μετὰ τῶν τριῶν Πριγκιπισσῶν θυγατέρων τῆς, τὸν Μέγα Δούκα Γουλιέλμον, καὶ τὴν Χήρα Πριγκιπισσῶν τοῦ Φουρστενμάρκου μετὰ τῆς Πριγκιπισσῆς Ἑλισάβετ περιμένοντες νὰ τὴν υποδεχθῶσιν. Ὁ Μέγας Δούξ ἔφερε τὴν Αὐτοκράτειρα εἰς τὰ Ἀνάκτορα, ὅπου ἐγεματίσεν αὐτήν, καὶ πρὸς τὸ ἐσπέρας ἡ Αὐτοκράτειρα, ὁ Μέγας Δούξ καὶ ἡ Πριγκίπισσα Κεκιλλία ἦλθαν εἰς τὴν ἐσχόλῃν καὶ τὰ παρὶχώρα. Τὴν ὅλῃν ἡ Αὐτοκράτειρα ἐπισκέφθη τὸν βοτανικὸν κήπον, καὶ ἐγεματίσεν πάλιν εἰς τὴν Αὐλὴν τὸ δὲ γεῦμα ἠκολούθησε μουσικῇ ἀρμονίᾳ. Τὴν 7ην ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ὑπῆγεν εἰς Βάδην ἵνα ἐπισκευθῇ τὴν Μεγάλην Δούκισσαν Λουίζαν, ἥτις εἶχε διαταχθῇ ὑπὸ τῶν ἱατρῶν τῆς νὰ μὴ ἀναχωρήσῃ ἐκεῖθεν. Ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἐτόκπει νὰ κοιμηθῇ εἰς Βάδην καὶ ν' ἀναχωρήσῃ τὴν ἀκόλουθον πρωΐαν διὰ Γουίτβαδ, εἰς Βυρτεμβούργον. Ἐπιστολὴ ἐκ Βερολίνου τῆς 4ης πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τῆς Νορρεμβέργης, βεβαίως, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῆς Κοπενάγχης ἀπεύθυνε καὶ πάλιν ἐγκύκλιον πρὸς τὰς διαφόρους ξένας Δυνάμεις, διχθολοῦσαν, ὅτι αἱ αἰτηθεῖσαι παραχωρήσεις ὑπὸ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Πρωσίας εἰς τὰ τελευταῖα αὐτῶν μανιφέστα (προκηρύξεις) εἶναι ἀσυμβίβαστοι μὲ τὴν ἑνότητα τῆς Δυναμικῆς Μοναρχίας.

Ἐπιστολὴ ἐκ Βερολίνου ἐκθέτει, ὅτι σημερινὸς θόρυβος ἐκπικρεῖται εἰς τὸ Ἀνάκτορον τοῦ Σάν Σουσί, ὅπου ἐτοιμάζονται διαμερίσματα διὰ τοὺς περιμενομένους ξένους ἐκεῖ. Ἡ Χήρα Αὐτοκρατορίστρα τῆς Ρωσίας θέλει καταλάβει τὰ καλούμενα νέα δωμάτια, ἡ δὲ συνοδία τῆς καὶ ἄλλα ὑποκείμενα, τὸ νέον Ἀνάκτορον. Τὰ δωμάτια τοῦ Μουσείου τῆς ζωγραφικῆς, τὰ ὅποια ὁ νῦν Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας κατέλαβεν εἰς προηγούμενῃ ἐπίσκεψιν διευθετοῦνται προσέτι. Μέρους τῆς Ρωσικῆς πρεσβείας θέλει μείνει εἰς Πότσδαμ διαρκούσης τῆς ἐπισκέψεως τῆς Αὐτοκρατορικῆς οικογενείας τῆς Ρωσίας.

Ἡ αὐτὴ ἐπιστολὴ προσθετεῖ, ὅτι ὁ Κύριος Δαλνενόλθεν εἶχε φθάσει μετὰ τῶν τεσσάρων ἱππῶν τοὺς ἐπείους ὁ Πασσὰς τῆς Αἰγύπτου εἶχε πέμψει ὡς δῶρον πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Πρωσίας.

ΓΑΛΛΙΑ

Ἡ Γερουσία συνήλθε χθές, πρόεδρος δ' αὐτῆς εἶναι ὁ Κύριος Τρωλόγγ. Ὁ στρατιωτικὸς κώδικς ἐφέρθη καὶ πάλιν ὑπὸ συζήτησιν, μετὰ τὰς παρατηρήσεις δὲ τοῦ στρατάρχου Πελλετιέ, τοῦ στρατηγοῦ Δε Βοαρχιολα, τοῦ κόμητος Σεγούρ Δε Ἀγουσά, τοῦ ἀρχιπροέδρου Δελαγγιέ, τοῦ ἀρχιπροέδρου Βιέρ, τοῦ μαρκιστοῦ Delarochesaquelin καὶ τοῦ κόμητος Δε Βουμόν, ἡ Γερουσία διεδήλωσε διὰ τηλενοσηφίας 99 ψήφων πρὸς 4, ὅτι δὲν ἐναντιοῦτο εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ μέτρου. Ἡ διάσκεψις τῆς Γερουσίας, ἥτις ἀφορᾷ τὰς συναλλαγὰς τῆς ἰδιοκτησίας μεταξὺ τοῦ Κράτους καὶ τῶν ιδιωτῶν παρεδέρθη ὁμοφύως διὰ 97 ψήφων.

Τὸ νομοσχέδιον πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ προνομίου τῆς Γαλλικῆς Τραπεζῆς ἐφέρθη ὑπ' ἐξέτασιν· ἡ δὲ Γερουσία διεδήλωσε διὰ 105 ψήφων πρὸς 1, ὅτι δὲν ἐναντιοῦτο εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ μέτρου. Μετὰ ταῦτα ἐπεραιώθησαν τὰ πρακτικὰ.

Ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας ἐδωρήσατο κατ' αὐτὰς ὥριον τράγον τῆς Κασσιμερίας εἰς τὸ 23ον. σύνταγμα τῶν Βασιλικῶν Τουφεκοφόρων τῆς Γάλλης. Ὁ τράγος οὗτος ἐστάλη εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Πορστμούθ, ἐμπιστευθεὶς εἰς τὴν φροντίδα τοῦ Ταγματάρχου Knight καὶ ἐνὸς τυμπανιστοῦ τοῦ αὐτοῦ συντάγματος. Πέμπτην ταύτην φορὰν προσφέρει ἡ Βασίλισσα δῶρον τοιοῦτου εἶδους εἰς ἐνδείξιν τῆς ἰδιαζούσης Αὐτῆς εὐνοίας εἰς τὸ διακεκριμένον τοῦτο σύνταγμα. Οἱ ἄλλοι τέσσαρες τράγοι ἀπέθανον εἰς διαφόρους ἐποχάς· εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν, ὅστις εἶχε καταντήσῃ πολὺ εὐάγωγος, καὶ εἶχε

συνειθισθῇ νὰ προπορεύηται τοῦ συντάγματος, ἀπέθανεν ἐν Κριμαίᾳ. Εἶναι γνωστὸν, ὅτι στρατιωτικὰ τινὰ συντάγματα ἔχουσιν ἰδιαζούσας προτιμήσεις ἐπὶ τινῶν ζώων καὶ πτηνῶν, ἅτινα παρακολουθοῦσιν αὐτοῖς πανταχοῦ. Οὕτως ἀναφέρουσι περὶ τινος ἐλάφου καὶ γεγηρακὸς τράγου, ἔχοντος ἐπιχρυσωμένα τὰ κέρατα, ὅτι ἦταν συνειθισμένα νὰ προπορεύωνται τῆς μουσικῆς, ὡςτὶς τὸ σύνταγμα ἐξήρχετο τοῦ στρατώος, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον νὰ ἐπιστρέφωσι μετ' αὐτοῦ.

— Ἐν τινι στατιστικῷ πίνακι τῶν Γερμανικῶν Πανεπιστημίων εὐρίσκομεν, ὅτι στουδασταὶ τῆς Ἰατρικῆς ἐν τοῖς διαφόροις Πανεπιστημίοις τῆς Γερμανίας ὑπάρχουσιν ἤδη 2,390 κατὰ τὴν ἐρεξῆς σημειώσιν.

Ἐν Βερολίῳ	265.
» Βόννη	96.
» Βρεσλαύα	142.
» Ἐρλάγγη	106.
» Φρεϊβούργη	48.
» Γισσένη	146.
» Γοτίγγη	155.
» Γρεϊφσβάλδη	101.
» Ἀλλη	47.
» Ξιδελδέργη	121.
» Ίέννη	49.
» Κιέλφ	42.
» Κενισβέργη	85.
» Λειψία	226.
» Μαρεβούργη	73.
» Μοναχῶ	239.
» Ροστόκ	19.
» Τουβίγγη	111.
» Γουεζδούργη	319.

2,390.

— Γράφουσιν ἐκ Βερολίνου πρὸς τὸν Morning Chronicle τὰ ἑξῆς.

Ἡ βεβαίως, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος θέλει ἐπισκευθῇ τὴν Γερμανίαν κατὰ τὸ ἐνεστώς θέρος, ἐνέπνευσεν εἰς πολλοὺς τὴν ιδέαν, ὅτι θέλει συγκροτηθῇ Συμβούλιον Ἡγεμόνων. Λέγεται ἤδη, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος περὶ τὴν 8ην ἢ 10ην Ἰουλίου θέλει εὐρεθῇ εἰς Στουτγάρδην, καὶ ὅτι ὁ τῶν Γάλλων Αὐτοκράτωρ θέλει ἐκλέξει τὴν ἐποχὴν ταύτην, διὰ ν' ἀποδώσῃ τῷ Βασιλεῖ τῆς Βυρτεμβέργης τὴν ἐπίσκεψιν, ἣν ὁ Βασιλεὺς οὗτος ἐποιήσατο εἰς Παρισίους. Φαίνεται δὲ, ὅτι καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς Πρωσίας καὶ Σαξωνίας θέλουσι παρευρεθῇ εἰς τὴν συνέντευξιν ταύτην.

— Ἡ «Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων» περιέχει τὸ ἐξῆς ἄρθρον τοῦ Saint Marc Girardin περὶ τῶν ἐν Γαλλίᾳ ἐνεργουμένων ἤδη ἐκλογῶν.

«Εὐχόμενοι νὰ ὑπάρξωσι φιλελεύθεροι ἄνδρες ἐν τῇ νέᾳ Βουλῇ τῶν ἀντιπροσώπων, οὐτε νέον οὐτε παράδοξον εὐχόμεθα. Ὑπῆρχον φιλελεύθεροι καὶ ἐντιμότεροι ἄνδρες εἰς τὴν ἡδὴ ληξάν Νομοθετικὴν σάμην· ἀλλὰ δὲν πρόκειται ἤδη νὰ ἐξετάσωμεν ἐὰν πολὺ εὐχαριστοῦντο ἐν τῇ θέσει ταύτῃ· διότι εἰς τὰς ἡμέρας ἡμῶν οὐδεὶς εἶναι φιλελεύθερος διὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ εὐχαρίστησιν ἢ ὠφέλειαν, ἀλλὰ μόνον κατὰ χρέος. Δὲν ὑποσχόμεθα λοιπὸν εἰς τοὺς φιλελευθέρους φίλους ἡμῶν, οἵτινες θέλουσι δυνήθῃ νὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὸ Νομοθετικὸν σάμα, οὔτε πολλὴν εὐχαρίστησιν οὔτε μεγάλην δόξαν. Ἡνωμένοι μετὰ τῶν φιλελευθέρων τοῦ παλαιοῦ Νομοθετικοῦ σώματος, δὲν θέλουσιν ἀπολαύσειν ἄλλην τιμὴν παρὰ τὴν νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν ἑαυτῶν γνώμην καὶ νὰ προσδοκῶσιν· ὁ ἐντιμὸς καὶ ἀφανὴς οὗτος τρόπος, ὅστις πρέπει μᾶλλον

εἰς τὴν συνείδησιν παρὰ εἰς τὴν κενοδοξίαν, θέλει τάχα ἐπηρεάσει πολλὰ πρόσωπα; Ἡμεῖς δὲν πιστεύομεν, ὅτι θέλει εἶναι πολὺ ἐπηρεαστικός· ἀλλὰ φρονοῦμεν, ὅτι οὐδεὶς θέλει ἀποδοκιμάσειν αὐτὸν προσφερόμενον, ἐξαιρουμένων ὀλίγων τινῶν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους ἡ δόξα τοῦ παρελθόντος αὐτῶν βίου ἐμποδίζει νὰ ἐπαγγέλωσιν εἰς τὴν νέαν Βουλὴν. Δὲν ἐννοοῦμεν ἀληθῶς, τί ἤθελον πράξει ἐν τῇ Νομοθετικῇ σάματι ὁ Δούξ Βρόγλιος, ὁ Γυζώτος, ὁ Θιέρσος, ὁ Βερρύτερος καὶ ἄλλοι πολλοί. Τούτων μόνων ἐξαιρουμένων, ὅστις ἄλλος ἔχει νὰ ἐκπληρώσῃ καθήκοντα ἐν τῇ Νομοθετικῇ σάματι ὀφείλει εἰς τὴν Πατρίδα νὰ ἐκπληρώσῃ αὐτά. Τοιαύτη εἶναι τουλάχιστον ἡ ταπεινὴ ἡμῶν γνώμη. Ἡ ἐκούσια ἐξαιρέσις εἶναι εὐκολον, καὶ διὰ τοῦτο δυσπιστοῦμεν· αὕτη συμβιβάζεται μὲ τὰς ὁρέξεις τοῦ τόπου ἡμῶν, ὅστις ἐπιλαμβάνεται τῶν πραγμάτων, ἢ ἐγκαταλείπει αὐτὰ μετὰ τινος ὁρμῆς. Τὸ μὴδὲν ποιεῖν καὶ πάντα καταμέμφεσθαι εἶναι εὐάρεστον εἰς τὴν μετριοφροσύνην καὶ κενοδοξίαν.

«Ὅτι οὐδεὶς ρίπτεται μετὰ σπουδῆς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν Βουλευτικῶν καθήκοντων, ὅτι δὲν ἐκλέγονται πλέον μετὰ τοῦ ἄλλοτε ἐπικρατοῦντος ζήλου, τοῦτο ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἡμεῖς ἐννοοῦμεν· ἀλλὰ δὲν φρονοῦμεν, ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ τόπου προσκληρησόμενοι θέλουσιν ἀποποιήσῃ τὴν πρόσκλησιν. Ἰδοὺ τί ἡμεῖς φρονοῦμεν ὡς πρὸς τὴν ἐκούσιαν παραίτησιν ἀπὸ τῶν Βουλευτικῶν καθήκοντων. Ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται καθαρῶς, ὅποια εἶναι ἡ γνώμη ἡμῶν ὡς πρὸς τὴν ἀρνήσιν τῶν ἐκλογῶν. Ἐπειδὴ φρονοῦμεν, ὅτι οἱ ἐκλεχθησόμενοι ὡς Βουλευταὶ ὀφείλουσι νὰ δεχθῶσι τὴν ἐκλογὴν, εὐλογώτερον πεποιθᾶμεν, ὅτι οἱ ἐκλογεῖς ὀφείλουσι νὰ ἐκπληρώσωσι τὸ χρέος τῶν.

«Φρονοῦντες, ὅτι οἱ φιλελεύθεροι δύνανται νὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν, πολὺ μᾶλλον φρονοῦμεν, ὅτι οἱ φιλελεύθεροι ἐκλογεῖς πρέπει νὰ εἰσαγάγωσιν αὐτοὺς. Τὸ κακόν, ὅπερ καταβιβρώσκει τὸν τόπον ἡμῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος, εἶναι ἡ ἀκηδία. Εἴμεθα ἀπεσπασμένοι διὰ παραδόξου δυσπιστίας ἀπὸ τῆς διευθύνσεως τῶν πολιτικῶν πραγμάτων· ἐγκαταλείπομεν αὐτὰ εἰς τὴν τύχην, καὶ ἀρκούμεθα εἰς τὸ νὰ μεμφώμεθα τὰ πάντα. Δὲν εἴμεθα ὑπεύθυνοι, λέγομεν, ἐπειδὴ ἡμεῖς δὲν ἐνεργοῦμεν· ἀλλὰ τοῦτο εἶναι μεγίστη πλάνη· διότι εἴμεθα ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκηδίαν ἡμῶν, καὶ διὰ ταύτην δικαίως θέλομεν τιμωρηθῇ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Αἱ «Πάτρις» ἐφημερίς ἐν Πάτραις ἐκδιδομένη, πικρότερον τοῦ δέοντος παραπονεῖται κατὰ τοῦ Κυρίου Ἰγούργου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ὅτι δὲν προσέθηκε καὶ εἰς τὸ Γυμνάσιον τῶν Πατρῶν Καθηγητὰς ἐμπορικῶν μαθημάτων, ὡς προσέθηκε καὶ εἰς τὸ τῆς Σύρου. «Ὅτι μὲν δικαίως εἶναι ἡ ἀπαιτήσις τῶν Πατρῶν, οὐδεμίαν ἀμφισβηλοῦμεν· ὅτι ὅμως καὶ πολὺ κατεσπευσμένη ἡ ἐπὶ κρίσις τῆς ἐφημερίδος ταύτης, ἐπίσης ἀναντιρρήτων. Ὁ Κύριος Χριστόπουλος ἔπραξε κατὰ τὸ παρελθὸν Σχολιακὸν ἔτος, ὅτι ἦν ἐρικτὸν πρὸς τελειοποίησιν τῆς τε ἀνωτέρας καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως· ἐρρόντισε περὶ συστάσεως τῶν ἱερατικῶν Σχολείων, περὶ μισθοδοσίας τοῦ Κλήρου, καὶ περὶ παντὸς ἄλλου, ὅπερ ὑπὸ τῶν περιστάσεων ἐπετρέπετο. Οὐδεμίαν λοιπὴν ἀμφισβηλοῦμεν, ὅτι εἰς τὸ ἐπὶ ἔτος θέλει φροντίσει καὶ περὶ τῶν λοιπῶν, ὡς καὶ περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ Γυ-

Νῦν δὲ σὺ μὲν Ἀἰδοιο δόμους, ὑπὸ κεῦθει γαίης,
Ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερόν ἐνὶ πένθει λείπεις
Χήρην ἐν μεγάροισι πλῆξ' ὅτ' ἐτι νήπιος αὐτῶς,
Ὅν τέκομεν σὺ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τοῦτω
Ἔσθαι, ἔκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ οὗτος.

Καὶ ἡ τεταραγμένη αὐτῆς φαντασία ἐκτιλύσκει ἅπαντα τὰ ὀδυνηρὰ παρεπόμενα, πᾶσαν δυστυχίαν εἰκόνα, πᾶσαν ταπείνωσιν μέλλουσαν διὰ τὸν ὀρφανὸν Ἀστυάνακτα· ἐπανερχομένη δὲ εἰς τὸν σύζυγον αὐτῆς τελευτᾷ τῶν κλαυθμῶν οὕτω·

Νῦν δὲ σὺ μὲν παρὰ νηυτὶ κορωνίσι, νόσφι τοκήων,
Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσονται,
Γυμνὸν ἄταρ τοι εἴματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται
Λεπτὰ τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν,
Ἄλλα ἥτοι τάδε πάντα καταπλέξω πυρὶ κηλέω,
Οὐδὲν σοίγ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεται αὐτοῖς,
Ἄλλα πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.

Ὅποια χάρις! Ὅποια φυσικὴ ἐκφρασις καρδίας βαρέως ἀλλυμένης! Λέγοντα «Ἐκτορ εἶμαι δυστυχιστάτη, ἀμφοτέρω

λοιπὸν ἐγεννήθην ὅπως μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὑποστῶμεν τύχην, σὺ μὲν ἐν Τροίᾳ, ἐγὼ δὲ εἰς Θήβας ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πηλεΐδου ἀτυχοῦς πατρὸς κόρης ἀτυχιστέρας· ἤδη σὺ κατέρχεσαι εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ Πλούτου· εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς γῆς, καὶ ἀφίεις· ἐμὲ λείαν πένθους ὑπερβόλοντος, χήραν ἐν τοῖς βασιλείοις σου.» Ὅποια ἀπελπισία εἰς τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις! Ὁ ἔκτορ δὲν ὑπάρχει πλέον, τὸ πᾶν δὲν ὑπάρχει δι' ἐκείνην ἢ αὐτὴ βολὴ ἀμφοτέρους· ἔβαλεν, ἡ Περωνία ἀμφοτέρους ἔφερεν εἰς τὴν ζωὴν ὅπως ὅμοια πάθωσι τοιοῦτοι οἱ πρῶτοι αὐτῆς κλαυθμοὶ ὡς σύζυγος ἀρχεται, ἀλλὰ καὶ ὡς μήτηρ δὲν ἀργεῖ νὰ φανῇ «Καὶ τὸ ἀγαπητόν τοῦτο τέκνον θ' οἱ δυστυχεῖ· ἐγεννήσαμεν! δὲν θά ᾔται τὸ στήρυμά του· ἔκτορ, ἀρῶ ἀπέθανες, οὔτε αὐτὸ τὸ σὸν, ἢ Τρυφερώτερα μέριμνα μητρὸς γίνεται· Ὅταν τέλος καίει τὰς αἰσθητάς τοῦ ἔκτορος, διότι δὲν μέλλουσι πλέον νὰ καλύψωσι τὸ σῶμα τοῦ συζύγου αὐτῆς τοῦ γυμνοῦ κειμένου παρὰ τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων ὡς βρώμα τῶν ὀρνέων καὶ κυνῶν, δὲν φαίνεται φρενηνώτα ὑπὸ τῆς λύπης;

Ἀς μὴ υποθέσῃ δὲ τις τὴν Ἀνδρομάχην ἐκ τῶν χηρῶν ἐκείνων ὧν ἡ λύπη συνεξατμίζεται μετὰ τῶν κλαυθμῶν τῆς πυρᾶς, ἀπόδειξις δὲ τούτου ἔστωσαν οἱ ὀρθῶς αὐτῆς οὗς ἐκφέρει ἐπὶ τοῦ πτώματος τοῦ συζύγου τῆς ὅτε μετέφερεν αὐτὸ ὁ Πρίαμος εἰς τὸ Ἴλιον. (Ἰλ. Ω. 725 καὶ ἑξ.)

... Ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλγος λυγρὰ.

Οὐ γὰρ μοι θνήσκων λεγέων ἐκ χεῖρας ὀρεξας.

Οὐδὲ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὔτε ἔην αἰεὶ

Μεμνήμην νόκτας τε καὶ ἡμέρας δακρυχέουσα.

Ἡ καρδίη ἡ οὕτω τὴν λύπην αἰσθανομένη δὲν ἐπιλανθάνεται ποτὲ τοῦ ἀντικειμένου οὔτινα· ἔνεκα διηγέσθη.

(Ἀκολουθεῖ.)

μνασίου Πατρών ἐπὶ τὸ ἐμπορικώτερον ἀλλὰ τοιαῦτα μεταρρυθμίσεις, δὲν γίνονται βέβαια ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Σχολιακοῦ ἔτους; ὅπως ὦσιν ἐπιτυχεῖς, πρέπει νὰ γίνονται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔτους. Τοῦτο δὲ ἀναμφιδόλως θέλει πράξῃν ὑπὲρ τοῦ Γυμνασίου τῶν Πατρῶν ὁ Κύριος Χριστόπουλος; ἐν τῇ ἐνάρξει τοῦ προσεχοῦς Σχολιακοῦ ἔτους, διότι ἀληθῶς ἡ πόλις ἐκείνη εἶναι δίκαιον νὰ ἔχῃ ἐμπορικὸν Γυμνάσιον, ὡς καὶ ἡ Ἑρμούπολις.

— Μετὰ τὴν σύστασιν τῶν ἱερaticῶν Σχολείων δὲν διέφυγε τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργοῦ ἡ ἀνάγκη τῆς τακτικῆς μισθοδοτήσεως τῶν ἱερέων, ὅπως ἀξιοπρεπῶς καὶ ἐν ἀνέσει ζῶσιν οἱ λειτουργοὶ τοῦ Ἱεῖου, καὶ τὸ ἱερaticὸν ἐπαγγελμα κατασταθῇ ζηλωτὸν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνέστησεν ἐπιτροπὴν ἐκ Συνδικτῶν Ἀρχιερέων, καὶ Γερουσιαστῶν καὶ Βουλευτῶν καὶ ἄλλων ἀρμοδίων ὑπαλλήλων, ὅπως γνωμοδοτήσῃ ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἐπὶ ζητημάτων.

α') Ἡ μισθοδοσία τῶν Ἑνοριακῶν Ἐκκλησιῶν πρέπει νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸν Ἀἵμα, τὸ Κράτος, ἢ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον;

β') Τὰ μέχρι τοῦδε πληροφόρμενα κανονικὰ δικαιώματα εἰς τοὺς ἱερεῖς πρέπει νὰ διατηρηθῇ, καὶ νὰ εἰσπράττωνται ὑπὲρ τοῦ ταμείου ἐκείνου, τὸ ὅποιον θέλει ἀναλάβει τὴν πληρωμὴν τῆς μισθοδοσίας, ἢ πρέπει νὰ ἐπιβληθῇ ἐτέρα τις φορολογία, καὶ ὅποια;

γ') Πρέπει νὰ τηρηθῇ ἡ εἰς ἑῷ πληρωμὴ τῶν κανονικῶν τούτων δικαιωμάτων, ἢ πρέπει νὰ μεταβληθῇ εἰς χρήματα; καὶ ποῖα καὶ ὡρέλαιοι θατέρου τῶν δύο τούτων συστημάτων;

δ') Ἡ ἀναλογία τοῦ φόρου πρέπει νὰ γείνη κατ' ἑῷ μοῖραν εἰς τὰς οἰκογενείας, ἢ πρέπει νὰ ἐπιβαρύνῃ τὴν ιδιοκτησίαν;

ε') Εἰς πόσας τάξεις πρέπει νὰ διαιεθῶσιν οἱ ἱερεῖς σχετικῶς πρὸς τὰς ἐφημερίδας τῶν, καὶ ποῖα μισθοδοσία θεωρεῖται ἀρκούσα δι' ἕνα ἑκάστον;

ς') Τὰ προκριντικὰ λεγόμενα δικαιώματα τῶν ἱερέων πρέπει νὰ ἐξακολουθῶσι νὰ πληροῦνται ἀνεξαρτέτως, ἢ πρέπει νὰ καταργηθῶσι τινὰ ἐξ αὐτῶν, καὶ ποῖα;

ζ') Ποῖα πρόνοια πρέπει νὰ ληρῇ περὶ τῶν Δικόνων;

Ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων ἐξέθετο ἡ ἐπιτροπὴ τὴν προσήκουσαν γνώμην πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργεῖον, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἐλπίζεται νὰ ἴδωμεν πραγματοποιούμενον καὶ τὸ ἀξίειπαινον τοῦτο ἔργον τοῦ Κυρίου Χριστοπούλου, ὅπερ καθιστᾷ ἐντιμὸν, ὡς προσήκει, τὸ ἱερaticὸν ἐπαγγελμα, καὶ ἀπαλλάττει τοὺς ἱερεῖς τῆς λυπηρῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ ἐξευτελιζῶνται ζῶντες, ὡς ἐπαίται σγεδόν, καὶ πολλὰκις γογγυζόμενοι καὶ καταφρονούμενοι ἀναξίως τοῦ ἱεροῦ αὐτῶν σχήματος καὶ ἐπαγγέλματος.

Ἀλλ' ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὑποβάλλομεν εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας μέριμναν τοῦ τε Κυρίου Ὑπουργοῦ καὶ τῶν Ἀγίων Συνδικτῶν τὴν ἀνάγκη τοῦ νὰ περιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐφημερίων ὅπου φαίνεται πλεονάζει ὑπὲρ τὸ δέον. Οὕτως ἐν ταῖς νήσοις εὐρίσκονται 10 καὶ 15 ἱερεῖς εἰς νῆσον μολὶς δυναμένην νὰ μισθοδοτήσῃ τρεῖς, ἢ τὸ πολὺ πέντε· ἐν ἀνὰ πᾶσαν γυνίδα κατοίκων προσδιορισθῶσι δύο ἱερεῖς, καὶ αὐτοὶ θέλουσι διατρέφεσθαι αὐταρκέστερον καὶ ἀξιοπρεπέστερον, καὶ αἱ ὀρθοκτικαὶ ἀνάγκαι τῶν κατοίκων θέλουσιν ἐκπληροῦσθαι ἐπίσης ἀκριβῶς. Τουναντίον δὲ, ὅταν εἰς νῆσον χιλίους ἔχουσιν κατοίκους ὑπάρχωσι πέντε ἱερεῖς, δὲν δύνανται νὰ ζήσωσιν ἀξίως τῆς ἐαυτῶν ἐπαγγελίας, καὶ ὁ ἱερaticὸς χαρακτήρ ἐξευτελιζέται διὰ τὴν ἀνάγκη τοῦ νὰ ἐργάζωνται οἱ ἱερεῖς διάφορα ἔργα ἀνάρμοστα εἰς τὴν ἱεράν αὐτῶν διακονίαν. Ἀνάγκη πᾶσι λοιπὸν νὰ περιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐφημερίων, ἀνὰ δύο τὸ πολὺ διοριζομένων εἰς ἑκάστην χιλιάδα κατοίκων.

— Νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ Αἰῶνι, ὅτι Βουλευταὶ τινες ἐπετέθησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ζητούντες χιλίας δραχμὰς ἑκάστος εἰς ἀποζημιώσιν δι' ὅσον τῶν ἐξόδων τῆς εἰς τὴν Πρωτεύουσιν ἐλεύσεως καὶ ἀναχωρήσεως αὐτῶν; Δυσκολευόμεθα νὰ τὸ πιστεύσωμεν ἀλλ' ἐὰν ἀληθὲς, ἡ Κυβέρνησις πρέπει μετ' ἀγανακτήσεως ν' ἀπορρίψῃ τὴν τοιαύτην αἴτησιν, λέγουσα πρὸς τοὺς τοιοῦτους Βουλευτάς, ὅτι πρέπει νὰ εὐχαριστηθῶσιν εἰς ὅ,τι ἔλαβον πρὸς ἀντιμισθίαν, τὴν ὅποιαν ἄλλοτε οὐδὲ κατ' ὄναρ ἤθελον φαντασθῇ.

— Εἰς τὴν αὐτὴν Ἑφημερίδα ἀναγινώσκομεν, ὅτι αἱ ΑΑ. ΜΜ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα ἐπισκέφθησαν τὴν 30 Μαΐου περὶ τὴν 6 ὥραν μετὰ μεσημέριον τὴν Ἑθνικὴν Βιβλιοθήκην, περιέχουσαν ἥδη 95,000 περίπου Τόμων. Εὐχαριστηθεῖσαι δὲ διὰ τὴν πρόδον τοῦ Ἑθνικοῦ τούτου Καταστήματος καὶ τὴν ἐν αὐτῷ ἐπικρατοῦσαν τάξιν καὶ καθαριότητα, ἐξέφρασαν κατ' ἐπανάληψιν τὴν ἄκραν Αὐτῶν εὐχαρίστησιν εἰς τὸν Ἐφορον τῆς Βιβλιοθήκης Κύριον Τυπάλδον.

— Ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν ἥλιον τῆς αἰς Ἰουνίου τὰ ἐξῆς περὶ λατομείου μαρμάρων ἐν Πάρῳ.

» Ὁ Κύριος Ἀλέξανδρος ἐνοικιάσας ἐπὶ ἐννενηκονταετίαν τὰ λατομεία, τῆς Πάρου καὶ καταγινόμενος ἥδη δέκα ἔτη εἰς ἐξορίζεται κατὰ πολλὰ μέρη τῆς νήσου, εὖρε μάρμαρα καλῆτερα ἐκείνων ἐξ ὧν βλέπομεν κατασκευασμένα τὰ ἀρχαῖα ἀγάλματα. Ἡ ἑλλήσις χρηματικὴν μέσων παρέλκε μετὰ τοῦδε

τὴν ἐνέδγειαν τοῦ Κ. Κλεάνθους; ἥδη συνέστη ἐν Ἀθῆναις ἐταιρεία δι' 600 μετοχῶν πρὸς δραχμὰς 200 ἑκάστη. ἥτις συνεφώνησε μετὰ τοῦ Κ. Κλεάνθους; τὴν πρὸς αὐτὴν παράδοσιν χιλίων κυβικῶν μέτρων πρὸς 140 δρ. ἑκάστον, παραδοτέων εἰς τὴν παραλίαν τῆς Πύρου. Ἀν τὰ καθαρά κέρδη ἀναβῶσι πλέον τῶν 12 τοῖς 0,0, τὸ περιπλέον διανεμηθήσεται ἐξ ἡμιστείας μεταξὺ τῆς Ἑταιρείας καὶ τοῦ Κ. Κλεάνθους. Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα ἐπιθυμοῦσα τὴν πρόδον τοῦ ἔργου ὑπέγραψε δι' ἑκατὸν μετοχάς.

Εἰς τὴν αὐτὴν Ἑφημερίδα ἀναγινώσκομεν τὰ ἐξῆς. Ἐκ τοῦ Βιομηχανικοῦ Διεσπασίου, Ἑφημερίδος ἐκδομένης ἐν Παρίσι, ἐραυζόμεθα τὰ ἀκόλουθα, φέροντα τὴν ὑπογραφήν τοῦ Α. Π. Δὲ Γκαλοῦ, καὶ τὴν ἐπιγραφὴν «Τυπογραφικὴ ἐν Ἀθῆναις καὶ ὁ Ἀνδρέας Κορομηλάς.»

«Ἐπισκεπτόμενος ἐν μιᾷ τῶν τελευταίων ἡμερῶν ἕνα τῶν φίλων μου καὶ διερευνῶν τὴν βιβλιοθήκην αὐτοῦ, κατελήφθην ὑπὸ ζωῆς τινος καὶ φυσικωτάτης εὐχαριστήσεως. Εὗρον ἐν αὐτῇ βιβλία φιλοσοφικὰ, ἱστορικὰ καὶ διδασκικά, ἐν τούτοις δὲ παρετήρησα καὶ ἐν Ἑλληνισμῷ ὅτι ἡ ἀξία ἐξέπληξε με. Ζητήσας δὲ τινὰς πληροφορίας, ἔμαθον, ὅτι τὰ βιβλία ταῦτα ἐξετυπῶντο ἐπὶ τῆς κλασσικῆς γῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐν Ἀθῆναις ἐν τῷ Τυπογραφίῳ τοῦ Κ. Ἀνδρέου Κορομηλά. — Ὁμολογῶ, ὅτι αἰδοῦμαι, ἐνθουσιασμοῦ κατελθεῖς με, ἡθελόντων ἐλαφρὸν τι βίβλος διατρέχον τὸ σῶμα μου, καὶ ὑπαρξίστασα τὴν ὀσίαν Πρόνοιαν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους καὶ τὰς προόδους ὅσας τοῦτο ἔκαμιν ἀπὸ τοῦ θοιράμβου τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πολέμου. Ἐδεδίχην δὲ, ὡς ἐπραξα τοῦτο ἄλλοτε ἐν τῇ Χριστιανικῇ Δύρει, ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἐνώσεως αὐτοῦ καὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν υἱῶν τοῦ Μαραθῶνος καὶ Σαλαμίνος. Ναί! ἐπαναλαμβάνω λέγων, ὅτι συνθησύνων ἐνθουσιασμόν ἀπερίγραπτον, ὅτε ἔστρεφον τὰ φύλλα τῶν ὡραίων τούτων βιβλίων, καὶ ἐψιθύετο χαμηλὴ τῇ φωνῇ.» Ἐν Ἀθῆναις, πρὸ τοῦ Παρθενῶνος καὶ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Πλάτωνος, οἱ Ἕλληνες ἐσθῆσαν τὴν σημαίαν τοῦ Γουτεμβέργου! —

«Τέκνα τῆς Ἑλλάδος! ἀνοίξατε τὰς βιβλίους τῶν προγόνων ὑμῶν, καὶ μετὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Ὁμήρου, τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Σωκράτους καὶ τῶν ἄλλων, ἡνωμένων μετὰ τῆς ἀκατανοήτου δυνάμεως τοῦ Τύπου, δύνασθε εἰσεῖν ἵνα προσφέρητε μετὰ εὐφροσύνης τὴν ἀνθρωπότητα ὑπηρεσίας καὶ ἐπανακτήσῃτε τὴν κληρονομίαν τῶν πατέρων ὑμῶν.

» Μετ' ὀλίγον δίδομεν ἐκθεσιν τῶν ὡραίων τούτων ιστορικῶν καὶ φιλοσοφικῶν βιβλίων, καὶ τοῦ Ἑλληνογαλλικοῦ Λεξικοῦ διότι θεωρῶ τὸ τελευταῖον τοῦτο ὡς ὡρελμώτατον εἰς τοὺς Ἑλληνας καὶ εἰς τὴν νεολαίαν τῶν σχολείων. Τὸ ἔργον δὲ τοῦτο, ὑπὸ τὴν τυπογραφικὴν ἐποπίν, μοι φαίνεται διὰ τῆς καθαρότητος τῆς ἐκτέλεσεως ἐν τῶν ὡραιότερων ὁμοειδῶν προϊόντων καὶ ἐκφέρει τὴν προφητείαν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔξει ἑξέλιξιν καὶ διδόντων. Σήμερον περνοῦμαι, εὐχαριστῶν τὸν Κ. Κορομηλᾶν, τὸν ὁργανίσαντα τὴν τυπογραφίαν ἐν Ἀθῆναις, καὶ εἶπω πρὸς τὸ εὐγενές τοῦτο τέκνον τῆς Ἑλλάδος ὅτι διὰ τῶν ἀναμάτων μόθων αὐτοῦ, τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς εὐφροσύνης αὐτοῦ εἰδείχθη ὡρελμὸς τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ τῇ ἀνθρωπότητι.»

— Ὁ Τηλέγραφος τῶν Κυκλάδων δημοσιεύει ἐν τῷ χθρῶν αὐτοῦ φύλλῳ τὴν γενομένην μεταβολὴν εἰς τὴν μέχρι τοῦδε ἐπικρατοῦσαν διεύθυνσιν τῶν Αὐστριακῶν ἀτμοκινήτων ὡς ἐφεξῆς.

Τὸ διὰ Πειραιῶς ἐκ Τεργέστης ἐρχόμενον ἐνταῦθα ἀτμόπλοον, θέλει φθάσει ἐκ Κυθέρων, χωρὶς νὰ διέρχῃται πλέον ἐν Πειραιῶς, ἀνὰ πᾶσαν Τρίτην τῆς ἐβδομάδος 6 1/2 ὥραν Π. Μ. καὶ ἀναχωρεῖ ἀνὰ πᾶσαν Τετάρτην 4 ὥραν Μ. Μ. διὰ Σμύρνης κλπ. θέλει δ' ἐπανερχεσθαι ἐκ Σμύρνης ἀνὰ πᾶσαν Κυριακὴν 9 ὥραν Π. Μ. καὶ ἀναχωρεῖ ἀνὰ πᾶσαν Δευτέραν 4 ὥραν Μ. Μ.

Τὸ δὲ κατ' εὐθείαν ἐκ Τεργέστης θέλει φθάσει ἀνὰ πᾶσαν Τετάρτην, 5 ὥραν Π. Μ. καὶ ἀναχωρεῖ αὐθημερὸν ἅμα περαιῶσαν τὰς ἐργασίας τοῦ ἅμα δηλ. μετὰ τὴν φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν καὶ παραλαβὴν ἀνθρώπων, θέλει δ' ἐπανερχεσθαι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνὰ πᾶσαν Κυριακὴν 4 ὥραν Μ. Μ. καὶ ἀναχωρεῖ αὐθημερὸν, ἅμα περαιῶσαν τὰς ἐργασίας τοῦ φόρτωσιν δηλ. καὶ ἐκφόρτωσιν.

«Βτερον ἀτμόπλοον θέλει ἐρχεσθαι ἐκ Πειραιῶς ἀνὰ πᾶσαν Τετάρτην καὶ Κυριακὴν ὥραν 6 Π. Μ. καὶ ἀναχωρεῖ αὐθημερὸν ἅμα τὸ κατ' εὐθείαν ἐκ Τεργέστης περαιῶσει τὴν εἰς οὗτο μεταβίβασιν τῶν δι' Ἀθῆνας ἐγγράφων καὶ ἐμπορευμάτων.

«Ἐτερον ἀτμόπλοον θέλει ἀναχωρεῖ ἐντεῦθεν διὰ Κρήτην ἀνὰ πᾶσαν Κυριακὴν, ὥραν 8 Μ. Μ. καὶ ἐπανερχεσθαι ἐνταῦθα ἀνὰ πᾶσαν Τετάρτην, μεταβαίνον δὲ εἰς Κρήτην, τὸ μὲν πρῶτον ἀκταῖμερον θέλει ἐγγίσει εἰς Χανία, Ῥέθυμον καὶ Ἡράκλειον, τὸ δὲ δεύτερον, εἰς Ἡράκλειον Ῥέθυμον καὶ Χανία καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἡ μεταβολὴ αὕτη τοῦ δρομολογίου ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ αὐρίου, κατόπιν δὲ θέλομεν δημοσιεύσει καὶ τὸ τιμολόγιον, ὅπερ εἰσέτι δὲν ἔρρασαν ἐκ Τεργέστης.

— Ἡ Ἑφημερίς τῶν Φιλομαθῶν δημοσιεύει τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν τοῦ Κυρίου Ἀντωνίου Πρόκεσχ, υἱοῦ τοῦ ἄλλοτε ἐν Ἑλλάδι, καὶ νῦν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Πρέσβους τῆς Αὐστρίας, πρὸς τὸν Κύριον Ὑπουργόν τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

«Τῇ Ἀ. ἐξοχότητι τῷ Κ. Χριστοπόλῳ Ὑπουργῷ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως κλπ.

«Κύριε Ὑπουργέ!

» Ἐπανελθὼν εἰς Ἀθῆνας μετὰ ἐπταετῇ ἀποδημίαν, καὶ μέλλων αὐθις ν' ἀπέλθω τῆς κλασσικῆς ταύτης χώρας, ἐπιποθῶ, Κύριε Ὑπουργέ, ἵνα καταλίπω μικρὸν δαίτημα ἐν ᾧ ἐγεννήθην τότῳ. Διακατέχων εὐτυχῶς περιήγητον διὰ τὰς ἱστορικὰς αὐτοῦ ἀναμνήσεις χώρον, τὴν Πνύκα, λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ προσφέρω αὐτῇ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει, ὡς μικρὸν δαίτημα τῶν φιλελληνικῶν μου αἰσθημάτων. Ἐλπίζων ὅτι ἡ προσφορά μου αὕτη ἔσεται εὐπρόδεκτος, παρακαλῶ ὑμᾶς Κ. Ὑπουργέ, νὰ δεχθῆτε τὴν ὁμολογίαν τῆς πρὸς ὑμᾶς μεγάλης μου ὑπολήψεως.»

«Ἀντ. Πρόκεσχ—Ὅστιν κτλ.»

— Διὰ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν ἀφιχθέντος ἀτμοκινήτου πληροφοροῦμεθα, ὅτι καὶ τὸ Ὑπουργεῖον ἐπρότεινε καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν αἰτηθεῖσαν παρὰ τινῶν Βουλευτῶν ἀποζημιώσιν, περὶ τῆς ἀνωτέρω ἐποησάμεθα λόγον. Ἡ πράξις αὕτη τοῦ Ὑπουργείου κατεκρίθη παρὰ πολλῶν, καὶ ἰδίως ὑπὸ τοῦ Αἵματος ἀληθῶς δὲ εἶναι κατακριτέα, ὡς ἐν τοιοῦτοις καιροῖς κατὰ τασπαταλῶσα οὐκ εὐκαταφρόνητον ποσὸν εἰς ἀδικαιολόγητον ἀποζημιώσιν. Δικαίως ἐπικρίνων τὸ Ὑπουργεῖον καὶ τὴν Βουλὴν ὁ Αἰὼν διὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην προστίθῃσιν ἐν τέλει, ὅτι ὁ βουλευτὴς Πάρου Κύριος Δημητρακόπουλος, μόνος τῶν βουλευτῶν, ἀντέστη κατὰ τῆς πράξεως ταύτης. Ἐπαινοῦμεν τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόπατρι Κύριον Δημητρακόπουλον διὰ τὸν ἀνεξάρτητον χαρακτήρα αὐτοῦ καὶ συμβουλευόμεν τὴν Κυβέρνησιν νὰ μὴ λησμονῇ, ἐνῷ διαθέτει τὸν Ἑθνικὸν πλοῦτον, ὅτι ὁ δαπανώμενος ἐφ' αὐτῇ δαίτης ὁλίγος ἔσται ἐφ' αὐτῇ.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ.

Εἰς Πλοῦσιος ἔμπορος τῶν Παριτίων εὗρεν ἡμέραν τινὰ τὸν Βιδόκον (ἀστυνομικὸν ἐπιτηρητὴν ἐνὸς τμήματος) καὶ τῷ ἀνῆγγειλεν ὅτι εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ὑπάρχει ἑλλειμμα 150,000 φράγκων. Ὁ Βιδόκος τὸν ἠρώτησε ποῖας ἡλικίας εἶναι ὁ ταμίας τοῦ; ὁ πλοῦσιος ἀπάντησε, εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν, ἀλλ' εἶμαι βέβαιος περὶ αὐτοῦ, ὡς περὶ τοῦ ἐαυτοῦ μου. Τὸν ἔκλεψαν καὶ εἶναι καὶ αὐτὸς θύμα, ὡς καὶ ἐγώ. Εἶσθαι νομίζουσιν; Ναί! Ποῖας ἡλικίας εἶναι ἡ σύζυγος ὑμῶν; Ἄλλαι ὡραῖαι; εἶναι τιμῆς; ὡς κύριέ μου, ἡ σύζυγός μου εἶναι, πρωτοπονημένη ἀρετῇ, τιμῇ, ἀρσίωσι, καὶ ὁ ἑσαρκος; συζυγικός ἔρω; Δὲν πρόκειται περὶ τούτου, ἀλλὰ Ἐπιθυμοῦμεν νὰ εἴρητε τὰ ἀργύριά σας, καὶ ἐμπιστευθεῖτε εἰς ἐμὲ; Πρὸς τί λοιπὸν εἶμαι ἐδῶ; πολλὰ καλὰ, ἐπανέλθετε εἰς τὴν οἰκίαν σας, προσποιηθῆτε ὅτι θὰ κάμετε μικρὸν ταξιδάκι εἰς τὴν ἐξοχὴν, καὶ εἰσαχθεῖτε με λαθραίως εἰς τὴν οἰκίαν σας. Οὕτως ἐλέγχθη καὶ ἐγένετο· ὁ ἔμπορος ἀνεχώρησε, καὶ ὁ Βιδόκος ἐκρύβη εἰς παρακείμενον δωμάτιον τῷ δωματίῳ τῆς κυρίας. Ἐτοιμάζεται τὸ πρόγευμα· Νέος τις εἰσέρχεται καὶ ἡ κυρία τῷ λέγει, ἀνεχώρησεν, ἀλλ' ἔχει ὑπονοίαν, Ἐχάθημεν! ὁ νέος, ἀπὸ προτέρων ἔκαμεν ἐξήγησιν τινὰ ἐρωτικὴν, περαινέει τὸν λόγον «ὅτι δὲν μᾶς ὑπόλειπται ἄλλο μέσον, ἢ ἐπαρῶμεν καὶ τὰ ὑπόλοιπα, καὶ ἢ ἀναχωρήσωμεν διὰ... ὁ Βιδόκος ὡς ἀγαλμα παρουσιάζεται. Ἡσυχίαν, τέκνα μου, εἰ δ' ἄλλως, συντρίβω ἀμφοτέρων τὰς κεφαλὰς· ἐννοοῦμεθα ἥδη· ποῦ ἔχετε τὰ κλαπέντα ἀργύρια; Δὲν ἔχομεν εἰμὴ 100,000 φράγκα, ἀπάντησεν ὁ ἑνοχος; Κυρία. Εἶναι ἀληθές; σὰς ὁμνύω! Πολλὰ καλὰ, φέρετε τὰ χρήματα λαβετέα. Λοιπὸν ἡ ὑπόθεσις; θὰ λησμονηθῇ. Μὴ εἰπντέ τι εἰς τὸν σύζυγόν σας, ὅστις δὲν θὰ μάθῃ τὸ παραμικρὸν καθόσον δ' ἀφορᾷ ὑμᾶς, Κύριε, δότε μοι τοὺς ὡραίους ἀντίχειράς σας· τῷ θέτει τὰς χειροπιδας, τὸν ὀδηγεῖ εἰς τὸν λιμένα, καὶ τὸν ἐπιβιβάζει εἰς πλοῖον ἐτοιμον πρὸς ἀπόπλουν, λέγων αὐτῷ ὡς τελευταῖον ἀποχαίρετμα· «πῆγαινε ἀλλαχοῦ νὰ σὲ συλλάβωσι.» Ὁ Βιδόκος ἐπιστρέφει εἰς Παρίσι, δίδει τὰ χρήματα εἰς τὸν ἔμπορον, καὶ τῷ λέγει ὁ ταμίας σας ἦτον ὁ κλέπτης; ἀλλ' ἠτάωσσε 50,000 φράγκα με χορεύτριαν τινὰ, τὸν ἀπέπεμψε εἰς Ἀμερικὴν οἰκογένειαν εὐτυχεστέρην δὲν ὑπῆρξε μετὰ ταῦτα παρὰ τὴν τοῦ ἐμποροῦ οὕτος εἶναι ἐπίλογος.

[Ἐκ τοῦ Φιλελευθέρου].

(Ἐπατα Δικαστικὸν Παράρτημα.)

Ὁ Ἐκδότης Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.